

Aaibaar

Dit is Wildemanskruid. Sinds 1980 is deze plant uit onze wilde flora verdwenen. Maar (aldus las ik in een groot dik boek), imkers planten hem soms nog aan voor hun bijen, en ook tuinliefhebbers willen 'm wel hebben, vanwege zijn 'fraaie bloemen en behaarde blad'. Dit exemplaar staat dan ook gewoon in de tuin van mijn ouders. Vroeger woonde op deze plek ons konijn, maar nu kunnen we de begroeiing gaan aaien...

In een poging te achterhalen hoe dit harig plantje toch aan het 'wilde man' in zijn naam komt, ben ik maar eens op internet gaan zoeken. Het eerste resultaat is veelbelovend: Pulsatilla (z'n latijnse naam kwam

meteen boven) 'zou de dood door onbedaarlijk lachen veroorzaken'... Juist. Maar geen wilde man in zicht, dus ik zoek verder. Ik kom er achter dat dit plantje lid is van de van de ranonkelfamilie, giftig is, maar ook behoort tot de absolute top-tien van belangrijkste homeopathische geneesmiddelen in de wereld. Ik zoek door. En dan: resultaat! De naam blijkt afgeleid van het uiterlijk van de zaadbol. Denk aan een al lange tijd ronzwervende man, die zijn haar al lange tijd niet heeft geknipt of gewassen. Zo'n type met een verwilderde blik in de ogen en haar dat alle kanten op piekt. Het zaadpluis van dit kruid lijkt sprekend op zo'n kapsel!